

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 10.6.2013
COM(2013) 415 final

2008/0244 (COD)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

**σύμφωνα με το άρθρο 294 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της
Ευρωπαϊκής Ένωσης**

σχετικά με τη

**θέση του Συμβουλίου ενόψει της έκδοσης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων
άσυλο στα κράτη μέλη**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

**σύμφωνα με το άρθρο 294 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της
Ευρωπαϊκής Ένωσης**

σχετικά με τη

**θέση του Συμβουλίου ενόψει της έκδοσης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων
άσυλο στα κράτη μέλη**

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο 9 Δεκεμβρίου 2008
(έγγραφο COM(2008) 815 τελικό/2 - 2008/0244 (COD))

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 16 Ιουλίου 2009

Ημερομηνία έγκρισης της θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση: 7 Μαΐου 2009

Ημερομηνία διαβίβασης της τροποποιημένης πρότασης: 6 Ιουνίου 2011

Προβλεπόμενη ημερομηνία έγκρισης της θέσης του Συμβουλίου: 7 Ιουνίου 2013

(έγγραφο COM(2011) 320 τελικό -2008/0244 COD)

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η πρόταση τροποποιεί την οδηγία του 2003 για τις προϋποθέσεις υποδοχής η οποία ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο και στοχεύει να κατοχυρώσει καλύτερες και πιο εναρμονισμένες απαιτήσεις μεταχείρισης. Ιδιαίτερα, εξετάζει το ζήτημα των λόγων κράτησης και περιλαμβάνει εκτενή κατάλογο κανόνων και εγγυήσεων. Ενισχύει την πρόσβαση στην απασχόληση, την υλική υποστήριξη, την υγειονομική περίθαλψη και τη νομική συνδρομή, την εκπροσώπηση ασυνόδευτων ανηλίκων, τον εντοπισμό ειδικών αναγκών, ενώ παράλληλα διευκολύνει το ρόλο της Επιτροπής όσον αφορά τον έλεγχο της εφαρμογής.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Μετά την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής τον Ιούνιο του 2011, η οποία αποσκοπούσε να κάνει απολογισμό της προόδου που είχε σημειωθεί μέχρι τότε κατά τις διαπραγματεύσεις, εγκρίθηκε κοινή θέση σε πολιτικό επίπεδο από τους συννομοθέτες στις 28 Ιουνίου 2012. Το COREPER επικύρωσε ομόφωνα την κοινή θέση στις 11 Ιουλίου 2012. Η επιτροπή LIBE (Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων) την ενέκρινε επίσης ανεπίσημα στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 μέσω ψηφοφορίας προσανατολισμού [51 ψήφοι

υπέρ, 4 κατά και 3 αποχές]. Στις 20 Σεπτεμβρίου, ο Πρόεδρος της επιτροπής LIBE απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο του Συμβουλίου, διευκρινίζοντας ότι αν το Συμβούλιο εγκρίνει την κοινή θέση χωρίς τροποποιήσεις, θα συστήσει στα μέλη της επιτροπής LIBE και στη συνέχεια στην ολομέλεια να εγκρίνουν την κοινή θέση χωρίς τροπολογίες.

Οι κύριες διαφορές μεταξύ της κοινής θέσης και της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής του 2011 είναι οι ακόλουθες.

Ορισμός των μελών της οικογένειας - Άρθρο 2 στοιχείο γ)

Η πρόταση της Επιτροπής διεύρυνε τον ορισμό των μελών της οικογένειας όσον αφορά τους ανήλικους. Ιδιαίτερα, ο ορισμός συμπεριλαμβάνει τα έγγαμα ανήλικα τέκνα του αιτούντος, τα ανήλικα αδέρφια του ανήλικου αιτούντος και τους γονείς ή κάθε άλλο ενήλικο υπεύθυνο για τον ανήλικο. Σε κάθε περίπτωση, ο ορισμός καλύπτει τόσο τους έγγαμους όσο και τους άγαμους ανήλικους.

Η κοινή θέση δεν εγκρίνει αυτόν τον ορισμό, αλλά έναν πιο περιοριστικό, ο οποίος συμφωνήθηκε στην τροποποιημένη πρόταση οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις.

Εντούτοις, ο ορισμός των μελών της οικογένειας στην οδηγία για τις προϋποθέσεις υποδοχής αφορά μόνον τις διατάξεις σχετικά με τη στέγαση και, ιδιαίτερα, το δικαίωμα των μελών της οικογένειας να στεγάζονται μαζί. Δεδομένου ότι η κοινή θέση περιλαμβάνει επίσης εγγυήσεις σε άλλες διατάξεις που εξασφαλίζουν τα δικαιώματα των ανηλίκων, έγγαμων ή άγαμων, όσον αφορά τη στέγαση, πληρούνται απόλυτα οι στόχοι της πρότασης της Επιτροπής.

Αξιολόγηση των ειδικών αναγκών υποδοχής των ευάλωτων προσώπων, Άρθρο 22, αιτιολογική σκέψη 14

Η κοινή θέση διατηρεί τους στόχους της πρότασης της Επιτροπής όσον αφορά τη μεταχείριση αυτής της κατηγορίας αιτούντων. Παρά το γεγονός ότι η διατύπωση τροποποιήθηκε σημαντικά κατά τις διαπραγματεύσεις, διατηρείται η υποχρέωση αξιολόγησης των ατομικών αναγκών όλων των αιτούντων με σκοπό τον εντοπισμό των ευάλωτων προσώπων, τα οποία λόγω του γεγονότος αυτού χρειάζονται ενδεχομένως ειδικές εγγυήσεις υποδοχής.

Οι τροποποιήσεις που επέρχονται στην πρόταση της Επιτροπής στοχεύουν κυρίως να καλύψουν τις ανησυχίες που εκφράστηκαν ότι η διαδικασία προσδιορισμού των ειδικών αναγκών υποδοχής μπορεί να καταλήξει σε δυσανάλογα διοικητικά έξοδα και περιττές διοικητικές διαδικασίες. Επιτρέπουν τοιουτοτρόπως να αποσαφηνισθεί το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας προσδιορισμού των ειδικών αναγκών, χωρίς να το περιορίζουν.

Υλικές συνθήκες υποδοχής - Άρθρο 17 παράγραφος 5, αιτιολογική σκέψη 20

Η κοινή θέση διατηρεί την υποχρέωση των κρατών μελών, που περιλαμβάνεται στην πρόταση της Επιτροπής, να εφαρμόζουν ένα εθνικό σημείο αναφοράς όταν υπολογίζουν το απαιτούμενο επίπεδο της υλικής βοήθειας που παρέχεται στους αιτούντες άσυλο. Ως παράδειγμα ενός τέτοιου σημείου αναφοράς, η πρόταση της Επιτροπής όριζε το ελάχιστο επίπεδο παροχών κοινωνικής πρόνοιας προς τους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους. Το συγκεκριμένο παράδειγμα δεν έγινε δεκτό στην κοινή θέση λόγω του φόβου ότι θα μπορούσε

ενδεχομένως να οδηγήσει, αυτομάτως, σε ίση μεταχείριση αιτούντων άσυλο και υπηκόων ως προς το εν λόγω ζήτημα. Δεδομένου ότι η εν λόγω αναφορά συμπεριλήφθηκε απλά εν είδει παραδείγματος στη συγκεκριμένη διάταξη, η διαγραφή της δεν επηρεάζει την προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση.

Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη – Άρθρο 19

Η κοινή θέση διατηρεί το στόχο της πρότασης της Επιτροπής σε σχέση με το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι εξασφαλίζει καλύτερες προδιαγραφές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για το σύνολο των αιτούντων, συμπεριλαμβανομένων των ευάλωτων ατόμων. Η κοινή θέση απλά αντικαθιστά την αναφορά σε «μετατραυματικές διαταραχές» με τους όρους «σοβαρές πνευματικές διαταραχές»· αυτή η αλλαγή δεν περιορίζει το πεδίο της εν λόγω διάταξης.

Περιορισμός ή ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής: Άρθρο 20, αιτιολογική σκέψη 21

Η κοινή θέση είναι από μια πλευρά πιο περιοριστική από την πρόταση της Επιτροπής στο συγκεκριμένο ζήτημα· ιδιαίτερα επαναφέρει τον λόγο που περιλαμβάνεται στην ισχύουσα οδηγία, που επιτρέπει τον περιορισμό ή την ανάκληση της παρεχόμενης υποστήριξης για όλους τους λόγους του άρθρου 20 της οδηγίας, όταν η αίτηση ασύλου υποβάλλεται, καθυστερημένα, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος.

Εντούτοις, ο επαναφερόμενος λόγος επαναδιατυπώνεται για να είναι λιγότερο φιλόδοξος από τον νυν ισχύοντα. Ιδιαίτερα, επιτρέπει μόνον τη μείωση της υποστήριξης και όχι την πλήρη ανάκληση και υποχρεώνει τα κράτη μέλη πρώτα να «διαπιστώνουν» ότι η καθυστέρηση έγινε «χωρίς δικαιολογημένη αιτία». Ορίζει επίσης ότι σε κάθε περίπτωση, πρέπει να εξασφαλίζεται «αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης» για όλους τους αιτούντες άσυλο. Τέλος, η κοινή θέση διατηρεί την υποχρέωση να χορηγείται η δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης ανάκλησης ή περιορισμού της οφειλόμενης υποστήριξης, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα χορήγησης δωρεάν νομικής βοήθειας (ευεργέτημα πενίας), όπως προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής.

Πρόσβαση στην αγορά εργασίας- Άρθρο 15, αιτιολογική σκέψη 19

Η κοινή θέση είναι πιο περιοριστική από την πρόταση της Επιτροπής όσον αφορά την προθεσμία μετά την οποία επιτρέπεται η πρόσβαση στην αγορά εργασίας [εννέα μήνες αντί των έξι προτεινομένων από την Επιτροπή και μόνον εάν δεν έχει ληφθεί πρωτοδίκως απόφαση εντός αυτής της προθεσμίας]. Επανεισάγει επίσης τη δυνατότητα να διεξαχθεί έλεγχος της αγοράς εργασίας, μέτρο το οποίο είχε εξαλειφθεί στην πρόταση της Επιτροπής.

Ταυτόχρονα, εξασφαλίζει καλύτερο επίπεδο προστασίας από την ισχύουσα οδηγία, η οποία παρέχει πρόσβαση στην αγορά εργασίας μόνον μετά από περίοδο 12 μηνών. Επιπλέον, η κοινή θέση διατηρεί την υποχρέωση που προβλεπόταν στην πρόταση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν ότι μολονότι οι προϋποθέσεις που αφορούν την πρόσβαση στην απασχόληση μπορούν να επιβληθούν, δεν πρέπει, στην πράξη, να είναι τόσο περιοριστικές που να εμποδίζουν συγκεκριμένα την πρόσβαση στην απασχόληση.

Κράτηση

Πρέπει να σημειωθεί ότι, εξαιρουμένων ορισμένων γενικών αρχών, η ισχύουσα οδηγία δεν περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με την κράτηση. Ως εκ τούτου, η κοινή θέση, η οποία ενστερνίζεται σε μεγάλο βαθμό τους στόχους της πρότασης της Επιτροπής, προσφέρει υψηλή προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τους ισχύοντες κανόνες.

α) Λόγοι κράτησης - Άρθρο 8 παράγραφος 3

Η κοινή θέση προσθέτει έναν ακόμα λόγο κράτησης στους τέσσερις προτεινόμενους από την Επιτροπή λόγους. Ο πρόσθετος λόγος κράτησης επιτρέπει να τεθεί υπό κράτηση κάποιος αιτών άσυλο αν οι εθνικές αρχές μπορούν να θεμελιώσουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται το γεγονός ότι το πρόσωπο είχε ήδη την ευκαιρία πρόσβασης στην διαδικασία χορήγησης ασύλου, ότι πρόθεση του αιτούντος ήταν να καθυστερήσει απλώς ή να εμποδίσει την εκτέλεση απόφασης επιστροφής.

Η κοινή θέση διατηρεί τον εξαντλητικό χαρακτήρα του καταλόγου των λόγων κράτησης. Συμπεριλαμβάνει επίσης όλες τις γενικές εγγυήσεις που προβλέπονται στην πρόταση της Επιτροπής [αρχή της αναλογικότητας, της αναγκαιότητας, εξέταση εναλλακτικών δυνατοτήτων κ.λπ.].

β) Εγγυήσεις για κρατούμενους αιτούντες άσυλο – Άρθρο 9

Η κοινή θέση διατηρεί, σε μεγάλο βαθμό, τις προτεινόμενες από την Επιτροπή εγγυήσεις, κυρίως την πρόσβαση σε δωρεάν νομική συνδρομή, την πληροφόρηση σχετικά με τους λόγους κράτησης και της δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων. Εντούτοις, δεν προβλέπει αυτόματη δικαστική επανεξέταση της διαταγής κράτησης όταν αυτή διατάσσεται από τις διοικητικές αρχές. Ταυτόχρονα, σε παρόμοιες περιπτώσεις, η κοινή θέση υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τουλάχιστον εγγράφως τον αιτούντα για το δικαίωμά του να προσφύγει κατά της διαταγής κράτησης και σε περίπτωση που ασκηθεί προσφυγή να εξασφαλίζουν την ταχεία διεκπεραίωση της.

γ. Κράτηση ατόμων με ειδικές ανάγκες υποδοχής - Άρθρο 11

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής, το οποίο απαγορεύει στα κράτη μέλη να θέτουν υπό κράτηση ευάλωτα άτομα, εκτός αν αποδειχθεί ότι η υγεία τους, συμπεριλαμβανομένης της ψυχικής τους υγείας, και η ευεξία τους δεν θα επιδεινωθούν σημαντικά λόγω της κράτησης, καταργήθηκε στην κοινή θέση. Αντ' αυτού, η κοινή θέση αναφέρει ότι «η υγεία, συμπεριλαμβανομένης της ψυχικής υγείας, των αιτούντων υπό κράτηση που είναι ευάλωτα άτομα αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των εθνικών αρχών» και ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τακτική παρακολούθηση και επαρκή υποστήριξη λαμβάνοντας υπόψη την κατάστασή τους, συμπεριλαμβανομένης της υγείας τους.

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 πρέπει να αναγνωσθεί από κοινού με το άρθρο 22, το οποίο επιβάλλει την υποχρέωση στα κράτη μέλη να αξιολογούν αμελλητί την κατάσταση όλων των αιτούντων που φτάνουν στην επικράτειά τους με σκοπό να προσδιορίσουν τις ειδικές ανάγκες τους, εξίσου από την άποψη της υγείας και της ψυχολογικής κατάστασης. Σχετικά με το θέμα

αυτό, το άρθρο 22 μπορεί επίσης να βοηθήσει στο να κατοχυρωθεί ότι πληρούνται οι στόχοι του άρθρου 11 παράγραφος 1.

Επιπλέον, το άρθρο 11 δεν κάνει πλέον μνεία της υποχρέωσης να κατοχυρωθεί ότι η κράτηση δεν εφαρμόζεται παρά μόνον αν θεμελιωθεί ότι αυτή είναι σύμφωνη με την αρχή του ύψιστου συμφέροντος του παιδιού. Εντούτοις, το άρθρο 23 της οδηγίας προβλέπει ότι το απώτερο μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας σχετικά με τους ανηλίκους, όπως επίσης ορίζεται στην Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού. Σχετικά με το θέμα αυτό, η οδηγία διατηρεί την υποχρέωση διασφάλισης της τήρησης της αρχής του υπέρτερου συμφέροντος του παιδιού σε όλες τις περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της κράτησης.

Τέλος, η κοινή θέση καταργεί τον όρο «ιδιαίτερα» από την φράση «ιδιαίτερα εξαιρετικές περιπτώσεις». Παρά ταύτα, διατηρείται στο κείμενο η αρχή ότι η κράτηση ανηλίκων πρέπει να εφαρμόζεται μόνο κατ'εξάιρεση.

δ. Συνθήκες κράτησης - Άρθρο 10

Η κοινή θέση δεν διατηρεί την υποχρέωση να κρατούνται οι αιτούντες άσυλο πάντα χωριστά από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, αλλά μόνον «στο μέτρο του δυνατού». Εντούτοις, διασφαλίζεται ότι σε τέτοιες περιπτώσεις οι αιτούντες τελούν υπό διαφορετικό καθεστώς από τους υπηκόους τρίτων χωρών και μπορούν ακόμα να επωφελούνται από τις ειδικές προϋποθέσεις υποδοχής που προβλέπονται από την οδηγία.

Επιπλέον, η κοινή θέση παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη, όταν είναι «υποχρεωμένα», να χρησιμοποιούν κατ'εξάιρεση σωφρονιστικό κατάστημα, οσάκις «δεν μπορούν» να εξασφαλίσουν διαμονή σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης· η πρόταση της Επιτροπής επέτρεπε τη χρήση σωφρονιστικών καταστημάτων μόνον όταν οι θέσεις σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης έχουν εξαντληθεί. Η κοινή θέση εξασφαλίζει εντούτοις ότι σε τέτοιες περιπτώσεις, οι αιτούντες άσυλο κρατούνται χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου.

Οι υπόλοιπες εγγυήσεις που συμπεριλαμβάνονται στην πρόταση της Επιτροπής διατηρούνται, κυρίως η πρόσβαση σε ψυχαγωγικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων αυτών που γίνονται σε υπαίθριους χώρους, τα δικαιώματα επικοινωνίας και επίσκεψης των εκπροσώπων της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες, των ΜΚΟ, των μελών της οικογένειας και των νομικών συμβούλων καθώς και η πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν τους όρους διαχείρισης της εγκατάστασης κράτησης.

Πρόσφυγές (δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση) - Άρθρο 26

Η κοινή θέση που εγκρίθηκε είναι πιο περιοριστική από την πρόταση της Επιτροπής σε δύο σημεία. Πρώτον, περιλαμβάνει ένα δεύτερο λόγο πρόσβασης στη δωρεάν νομική συνδρομή, ο οποίος προέρχεται από τον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων, και συγκεκριμένα η δωρεάν νομική συνδρομή παρέχεται όταν «αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη». Δεύτερον, εισάγει τη «διερεύνηση του βάσιμου

της προσφυγής» (σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) που παρέχει στο δικαστή το δικαίωμα να απορρίπτει τη δωρεάν νομική συνδρομή αν κρίνει ότι η προσφυγή του αιτούντος δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας.

Ταυτόχρονα, τα δύο νέα στοιχεία είναι απόλυτα σύμφωνα με την ισχύουσα νομολογία και με τις ισχύουσες υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την ουσιαστική πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να αποφασίσει το κατά πόσον είναι απαραίτητη η δωρεάν νομική συνδρομή, το δικαστήριο θα πρέπει κατ' αρχάς να αξιολογήσει το επίπεδο δυσκολίας της δικαστικής διαδικασίας και την ικανότητα του συγκεκριμένου προσώπου να την παρακολουθήσει καθώς και το βαθμό σοβαρότητας των επαπειλούμενων κυρώσεων. Παρά το γεγονός ότι, στην περίπτωση αιτούντων, θα ήταν δύσκολο να αποδειχθεί ότι αυτή η συνδρομή δεν είναι αναγκαία (άγνοια της γλώσσας, εθνική δικαστική διαδικασία κ.λπ.), υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες η πρόσβαση σε νομική συνδρομή μπορεί να θεωρηθεί από το δικαστήριο δυσανάλογη (για παράδειγμα, ελάχιστη μείωση των χρημάτων που χορηγούνται για τα καθημερινά έξοδα η οποία δεν επηρεάζει τα θεμελιώδη δικαιώματα).

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η κοινή θέση πληροί απόλυτα τον κύριο στόχο των προτάσεων της Επιτροπής. Προσφέρει προστιθέμενη αξία στους ισχύοντες κανόνες μεταχείρισης και αυξημένο επίπεδο εναρμόνισης όσον αφορά τις προϋποθέσεις υποδοχής των αιτούντων άσυλο. Εισάγει επίσης κανόνες σχετικούς με την κράτηση και την πρόσβαση σε δωρεάν νομική συνδρομή, ζητήματα μη ρυθμιζόμενα από τα ισχύοντα νομικά μέσα. Η ουσία της θέσης του Συμβουλίου είναι, κατά συνέπεια, σε μεγάλο βαθμό σύμφωνη με την πρόταση της Επιτροπής και μπορεί να εγκριθεί.